

🍌 Bangkok annorlunda

Nästan alla har en åsikt om Bangkok. Staden lämnar ingen likgiltig. Många, om inte de flesta, har väldigt svårt för Bangkok när de kommer första gången. Vissa lär sig med tiden att älska staden, andra ogillar den för evigt. Det de flesta förknippar med Bangkok är väl trafik, avgaser. Och så shopping och nöjen så klart. Kanske tempel, någon?

Men Bangkok kan vara så mycket mer. Bangkok kan vara lugnet vid kanalen, stillheten i en park, familjelivet i en liten gränd. Ett Bangkok som inte så många hittar, eller förvirrar sig till.

Ett Bangkok bortom trafikkaoset, förbi shoppingkomplexen, gogobarerna och institutionaliserade sevärdheter, in bakom kulisserna. Det gömda Bangkok, det glömda Bangkok.

Vill du hitta dit? Det går, om inte ensam, så med lite hjälp på traven.

Förra året någon gång såg jag ett gäng faranger på cyklar i närheten av Klong Toey. Jag tänkte tyst för mig själv att det där måste ju vara helvetet på jorden. Cykla i Bangkok, kan man utsätta sig för något värre än att cykla i Bangkok? Idioti!

Häromdagen gjorde jag det själv. Jag **cyklade i Bangkok**. Jag hade inte suttit på en cykel på över tio år, så det var ett stort steg att ta.

Nu säger de ju i och för sig att cykla, det glömmar man aldrig när man en gång lärt sig konsten. Jag vet inte det jag. Man kanske inte glömmar, men inte fasen kom jag ihåg. Dåligt minne...

Hur som helst. **Cykla i Bangkok**, idioti eller inte. Jag har ändrat mig. Det var inte idioti. För att vara ärlig var det det roligaste och mest givande jag har gjort på länge. Efter en lite vinglig början kom jag snart ihåg hur man bar sig åt, att cykla. Då kunde jag så smått börja njuta av omgivningarna.

Jag säger njuta, för denna cykeltur var så långt från det Bangkok man normalt tänker på man kan komma, utan att lämna staden.

Det var små trånga gränder, det var djungel, det var vattendrag. Inte så mycket av traditionella sevärdheter, de där guidade rundturerna som vartenda hotell och guest house erbjuder.

Det var mer upplevelser. Intryck. Vardag i Bangkok.

Efter en sväng på Bangkoksidan av Chaopraya, där vi bland annat cyklat förbi Sanam Luang och Grand Palace, cyklade vi över till Thonburisidan.

Färden gick över Saphan Phut, eller Saphan Phraphutta Yod Faa, som den heter egentligen - tror jag, rätta mig om jag har fel. Men det är det inte någon som säger. Alla säger Saphan Phut.

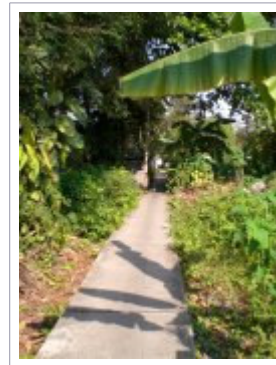
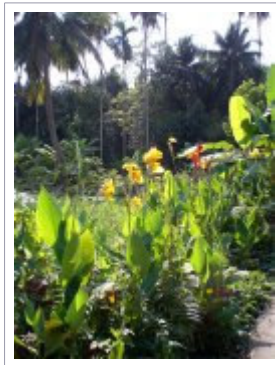

Saphan Phut är ett bra utflyktsmål. Här finns blomstermarknaden, som är helt otrolig, speciellt sent på kvällen eller tidigt på morgonen. Det finns blommor av alla de slag här. Färgprakten är normalt helt osannolik.

När vi kommit över bron kom vi efter ett tag till Wat Arun, Gryningens Tempel. Detta var den enda andra egentliga sevärdheten på turen. Det var också platsen där vi intog lunch.

Stekta nudlar. Phat Si Iow.

Efter maten började vad som i mitt tycke var den verkliga behållningen av denna cykeltur. Nu bar det av in i små gränder och ut ur trafiken, in i grönskan.

Undantaget några få transportsträckor cyklade vi nu längs små betongstigar, ofta i djungellik miljö. När vi cyklade förbi verkade det ofta som om thailändarna tyckte det var minst lika roligt och trevligt som vi. De hälsade och skojade. Vinkade och pratade.

Det var något som jag inte upplevt i Bangkok tidigare. Ute i landet, långt ute på landet. Visst. Men inte i huvudstaden. Lantlig idyll och trevliga människor. Ett Bangkok jag allt för sällan upplever.

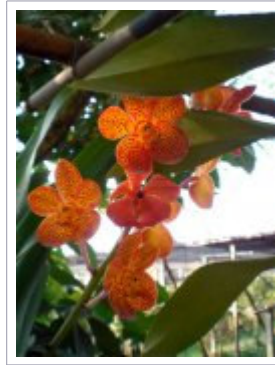
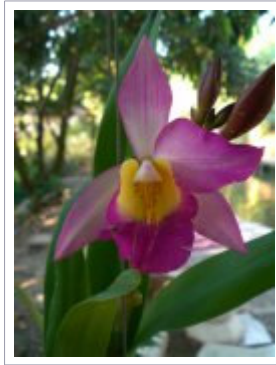

Vi cyklade längs kanaler där folk fortfarande bor som man gjorde på den tiden Bangkok var nytt och fräscht. Ett Bangkok utan gator, utan bilar, utan avgaser. När man levde vid floden och kanalerna. När transportmedlet hette båt.

Visst, jag har sett det förr, men inte från landsidan. Alltid från en båt. Nu från en cykelsadel. Det var annorlunda. Att komma nära från baksidan, den privata sidan, så att säga.

Vi cyklade förbi risfält och, ja, för att vara ärlig vet jag inte allt vad det var de odlade. Nåt grönt för det mesta. Ätbart ibland. Sånt man ser på marknaden normalt. Eller i Lotus kyldisk. Här såg vi det live.

I slutet kom vi till ett orkidefarm, ute förbi Taling Chan. Vackert, vackert.

Här blev det lite vila innan vi fortsatte en liten kort bit till. Till en lite större kanal där vi blev upplockade med longtailbåt. Det var rätt så skönt att avsluta med en båttur längs kanalerna, ut på floden, bort till Rama 8-bron och tillbaka till utgångspunkten.

Jag var lite trött måste jag erkänna, efter runt 4 timmar på sadeln. Men inte så trött som jag trodde att jag skulle vara. Det var nämligen betydligt enklare att cykla i Bangkok än vad jag hade förväntat mig. Inte heller var det så varmt och obehagligt klabbigt som jag hade trott.

Det fläktar på rätt bra när man får upp farten lite. Bangkok är ju inte så backigt, så man behöver inte ta i så mycket heller. Det rullar liksom på av sig självt.

Vill ni se ett annorlunda Bangkok - gör som jag - sätt er på cykelsadeln och trampa iväg. Hjälpen på traven kan ni få av BangkokByBike. Ägt av en svensk. [Kolla in deras hemsida om ni är intresserade.](#)

Kolla in den även om ni inte är intresserade förresten, ni kanske blir. Bli det! Eller ha den i bakhuvudet nästa gång ni kommer till den thailändska huvudstaden. Jag garanterar er en oförglömlig upplevelse.

Har ni inte någon cykelkompis? Hör av er! Jag tar gärna en sväng till.

Andra bloggar om: [Bangkok](#), [cykel](#), [sightseeing](#), [orkide'](#), [sevärt](#)

[Postad i Livet i Bangkok, från Bangkok, Bilder](#)